

[Aksel Larsen.]

en nedværdigende Handling. Jeg formoder, at hvis Rigsdagen har Fuldmagt til at afgøre Gyldigheden af de stedfundne Valg, saa er det Omdømmet i Rigsdagen og ikke det almindelige Omdømme; det kan man naturligvis diskutere. Men jeg er ogsaa Modstander af, at en udstaaet Straf skal have nogen Virkning af den Art, der her er tænkt paa. Hvis en Samfundsborger har udstaaet sin Straf og dermed afgjort sit Mellemværende med Samfundet, skal Samfundet lade være med at forfølge ham ved derefter at berøve ham Valgretten. Jeg tror, det var bedre, hvis vi bibeholdt den oprindelige Affattelse af § 2, og jeg vil henstille til Overvejelse, om man ikke skulde gøre det.

Vort Parti vilde helst have stillet Ændringsforslag til § 1 eller Underænderingsforslag til Ændringsforslag Nr. 1, men vi har afstaaet fra det, fordi de Ændringsforslag, vi havde at stille, stillede vi allerede ved Behandlingen af Grundlovsforslaget, hvor de blev forkastet, og det forekommer os, at dette er tilstrækkeligt. Det vilde i øvrigt ogsaa være brødløst at stille Forslag til en Affattelse af Valgloven, som paa dette Punkt ikke kom til at harmonere med den Affattelse, Grundloven nu har.

Jeg talte før om eventuelle Trykfejl o. lign. Jeg henstiller til den højtærede Ministers Overvejelse, om der ikke skulde være en saadan i Ændringsforslag Nr. 7, hvor man fortsat vil have København, Frederiksberg og Gentofte betragtet som een Kommune.

Jeg finder, at det er en meget farlig Disposition, man foretager med de Bestemmelser, der nu findes paa forskellige Steder i Lovforslaget om Bekendtgørelse af Valget, af opstillede Kandidater o. s. v. i de stedlige Dagblade. Jeg finder ikke, at det er urimeligt, at det skal være de stedlige Dagblade, selv om der kunde være andre Blade, man kunde tage i Betragtning; men naar man udtrykkeligt fastslaar, at derved forstaar man de politiske Hovedpartiers Dagblade, og Udvalget kommenterer dette derhen, at ved „Hovedpartier“ forstaar man Partier, der er udvalgsberettigede, er det et fuldkommen forkert Kriterium. Bekendtgørelsen maa formodentlig have til Formaal at give Vælgerne den fornødne Oplysning. Det kan udmærket tænkes, at et udvalgsberettiget Parti har et Blad paa en Egn, hvor det saa godt som ikke har Stemmer, og hvor Bladet altsaa formentlig saa godt som ikke læses. Paa den anden Side kan det udmærket tænkes, at et ikke-udvalgsberettiget Parti har en meget stor Indflydelse

paa den paagældende Egn og har et Blad, som udkommer i et meget stort Oplag. Det er derfor fuldkommen forkert her at fastslaar, at der skal gives Annoncer, altsaa i visse Tilfælde virkelig Statssubvention, til Blade, der kun har en meget ringe Læsekreds. De ærede Medlemmer ved jo, at dette er Tilfældet i forskellige Egne af Landet, og derfor synes jeg ikke, man skulde opretholde Bestemmelsen, saaledes som den er udformet i Ændringsforslagene og kommenteret af Udvalgsflertallet.

Jeg kan kun være tilfreds med, at man indfører absolut Tavshedspligt — det vil formodentlig sige under Strafansvar — for Kommunalbestyrelsesmedlemmer og andre, som i Embeds Medfør bliver bekendt med, hvilke Vælgere der støtter Oprettelsen af et nyt Parti eller støtter Kravet om Folkeafstemning, saaledes som dette Krav i visse Tilfælde skal støttes af 15 pCt. af Vælgerne. Paa den anden Side tror jeg ikke, at dette er tilstrækkeligt, og jeg henstiller, at man endnu en Gang overvejer dette Spørgsmaal. Mennesker er nu engang Mennesker, og de Folk, der sidder i Kommunalbestyrelserne, er Folk, der alle sammen er stærkt engageret i Politik. Der kan anføres en hel Mængde praktiske Eksempler vedrørende de fleste Partiers Kommunalfolk paa, at kommunale Afgørelser har været paavirket af den eller de Personers politiske Stillingtagen, som Afgørelsen gjaldt. Jeg skal her nævne Omraader, som for mig er særlig nærliggende: Aldersrente og Invaliderente, Kommunehjælp, Huslejhjælp o. lign. Det vil i mange Tilfælde kunne blive betænkeligt for Folk at følge deres Hjertes politiske Mening, naar de ved, at denne deres Hjertes politiske Mening derefter skal attesteres af Kommunalbestyrelsen eller af kommunale Myndigheder. Jeg tror desværre ikke, at den Bestemmelse om absolut Tavshedspligt, der nu indføres, vil ophæve de eventuelle uheldige Følger heraf.

Hvad angaar den generelle Ændring, der foretages i Loven i Henhold til disse Ændringsforslag, nemlig, at man flytter Gentofte tilbage til Københavns Amt, er jeg betænkelig derved, og jeg synes ikke, man skulde gøre det. Frederiksberg, København og Gentofte er nu engang en sammenhængende Hovedstadsbebyggelse. Gentofte har intet som helst med Københavns Amt at gøre. Det eneste rimelige vil være at have eet Hovedstadsomraade, saaledes som jeg med Befrielse saa, det fandtes i den højtærede Ministers oprindelige Forslag. Jeg er Modstander af, at man paa den Maade giver Indrømmelser til, ja, jeg kan ikke